EXTRA NUMMER
VAN HET
SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD,
Maandag 7 Junij 1858.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 24 April.

Politiek Overzigt.

— De verkiezingen zijn zoowel hier ter stede, als te Utrecht in liberalen zin uitgevallen. Hier ter stede is de heer mr. *N. Olivier* en te Utrecht de heer mr. *E. van Voorthuysen* gekozen. Weldra zal te Amsterdam over een lid der tweede kamer in de plaats van den heer *Bosscha* gestemd moeten worden. Men zegt, dat ook de heeren *Baud* en *van Franck* voor hun lidmaatschap van de tweede kamer zullen bedanken.

Het ministerie heeft dadelijk in de eerste zitting der tweede kamer na het reces, zijn programma openbaar gemaakt. Het eenige opmerkingswaardige dat er in is, is de openlijke verloochening van de Aprilbeweging, die men er vindt. Daarmede is nu voor goed gebroken. Voor het overige zal men de handeling van het ministerie moeten afwachten, alvorens men zijne rigting met bepaaldheid zal kunnen opgeven.

Daar de heer *van Goltstein*, die voorzitter der tweede kamer was, in het ministerie is getreden, moest een nieuwe voorzitter worden benoemd. Tot eersten kandidaat werd gekozen de heer *Schimmelpenninck van der Oije* met 26 stemmen, tegenover den heer *Dullert* met 25 stemmen, terwijl bij de stemming wegens ongesteldheid als anderzins, afwezig waren de heer *Blaupot ten Cate*, *Stolte*, *Hoffman*, *de Limpens*, *Westerhoff*, *Storm* en *Baud*; en zonder kennisgeving de heeren *Vegelin van Claerbergen*, *Gevers Deynoot*, *van Wintershoven*, *Strens* en *Wijbenga*. Voorts zijn gekozen tot tweede kandidaat de heer *Dullert* en tot derde de heer *Luyben*.

Z M. heeft den heer *Schimmelpenninck van der Oije* benoemd, die het voorzitterschap heeft aanvaard.

Men zal zich herinneren dat in de zitting van 24 Februarij ll. de beraadslaging over het koloniaal batig slot werd uitgesteld tot een nader tusschen den minister en den voorzitter der kamer te bepalen dag, wegens de daarbij ter sprake gebragte noodzakelijkheid tot regeling der zaak van de suikercontracten bij de wet. Den 21 dezer werd de zaak weder aan de orde gesteld en nu heeft de heer *Rochussen* zich verklaard in den zin van openbare uitbesteding, en voorts daargelaten of er behoefte bestaat aan regeling bij de wet, moet eerst het onderzoek in Indie afgeloopen zijn, alvorens de minister zelf wete welke regelen er zullen worden gesteld. In diezelfde zitting is door de kamer ook de motie aangenomen, dat de kamer het in het algemeen belang wenschelijk acht, dat het bedrag der verzekering van de Oost-Indische gouvernements producten tegen zeeschade trapswijze worde verminderd, zoodat de verzekering eindelijk geheel ophoude. De heer *Thorbecke* heeft eindelijk den minister herinnerd aan de herziening van het Indische drukpersreglement, zonder nog een bepaald antwoord te verlangen, waarop de minister heeft geantwoord, dat de briefwisseling met den gouverneur-generaal nog niet is afgeloopen.

ALGEMEEN OVERZIGT.

— In Frankrijk is de zitting van het wetgevend ligchaam, wegens de vele aangelegenheden, die bij deze vergadering nog op afdoening wachten, tot 4 Mei geprorogeerd, en sommigen zijn zelfs van gevoelen, dat er eene tweede prorogatie noodig zal zijn, wil men de bereids ingediende ontwerpen nog in de zitting ten einde gebragt zien. Onder die ontwerpen behoort ook een, volgens hetwelk een crediet wordt aangevraagd ten bedrage van 180 millioen ter verdere verfraaijing der hoofdstad en verbinding van nieuwe communicatiewegen, ook uit een strategisch oogpunt, welk cijfer over 10 jaren zal worden verdeeld, en waartoe de staat voor 60 millioen zal bijdragen. Naar hetgeen men tot dusverre heeft vernomen, heeft dit wetsontwerp vrij veel tegenkanting ondervonden bij de commissie der wetgevende vergadering, met het onderzoek daarvan belast, zoodat reeds is beweerd, dat de regering het ontwerp met dien verstande zal wijzigen, dat de kosten niet meer dan 120 millioenen zullen bedragen met eene tegemoetkoming van den staat van 30 millioen. Dat vele afgevaardigden uit de departementen er tegen zijn, kan als ontwijfelbaar worden aangenomen. Volgens hun gevoelen wordt het overige gedeelte des lands aan Parijs opgeofferd, tot welks verfraaijing niets gespaard wordt, terwijl de departementen slechts karig bedeeld worden, niettegenstaande aldaar behoefte bestaat aan uitgebreide werken van openbaar nut. Dat evenwel het ontwerp, nadat de regering daarin eenige wijzigingen gebragt heeft, door het wetgevend ligchaam ten slotte zal worden aangenomen, is buiten twijfel.

Zoo als men weet moeten te Parijs nog drie verkiezingen voor het wetgevend ligchaam plaats hebben. De regering heeft als officieele kandidaten aangewezen den generaal Parrot, den gewezen maire Perret en den ijzergieter Eck. De oppositie heeft lang geaarzeld met het kiezen van hare kandidaten. Zeker omdat zij op vele moeijelijkheden stuitte, waaronder de voornaamste is, dat de kandidaten om als zoodanig te kunnen optreden, tegenwoordig vooraf eene onderteekende verklaring aan een der mairiën moeten doen toekomen, waarin zij trouw aan de constitutie en de keizerlijke dynastie beloven. Eindelijk is zij echter met hare kandidaten voor den dag gekomen; het zijn de heeren Liouville, deken der orde van advocaten, de beroemde regtsgeleerde Jules Favre en de heer Picart, lid van den raad van toezigt van den *Siècle*. Men spreekt ook nog van eenige andere kandidaturen, doch deze schijnen niet gewigtig genoeg, om daarop te dezer plaatse de aandacht te vestigen.

Het belangrijkste dat uit Italie te vermelden valt, zijn de discussien in de Sardinische kamer van afgevaardigden over het wetsontwerp op de drukpers en de jury. Bij de commissie met het onderzoek daarvan belast, heeft het regeringsvoorstel bepaalde afkeuring ondervonden, waartoe ongetwijfeld, de mislukte poging van het ministerie Palmerston om eene bill op de zamenspanningen door te drijven, wel iets zal bijgedragen hebben. De openbare discussien over het wetsontwerp zijn bereids aangevangen, en van de redenaars, die tot dusverre het woord hebben gevoerd, hebben sommigen zich voor en anderen tegen het voorstel verklaard. De laatsten voerden tot motief van hun gevoelen aan, dat het ontwerp het uitvloeisel is van den aandrang eener vreemde mogendheid (Frankrijk) en dat niet gebleken is, dat 's lands wetgeving in de onderwerpelijke kwestie onvoldoende genoeg is, om daarin eene wijziging te brengen. De graaf de Cavour, president van den ministerraad, heeft die beweringen in eene uitvoerige redevoering bestreden en tevens Sardinie's verhouding tot Frankrijk doen uitkomen. Nopens dit laatste heeft hij gezegd, dat het Sardinie's belang is in goede verstandhouding te blijven met Frankrijk en de keizerlijke dynastie, welke laatste zich immer gunstig heeft getoond voor Italie, terwijl de twee Fransche republieken niets gedaan hadden voor Italie, die goede verstandinghouding was vooral ook daarom wenschelijk, omdat er mogendheden zijn, die er belang bij hebben om Italie in een staat van dienstbaarheid te houden. Zijne redevoering heeft, naar men verneemt, een diepen indruk op de vergadering gemaakt, zoodat men, in strijd met het eerste gevoelen, de aanneming van het regeringsvoorstel als het waarschijnlijkste beschouwde.

Overigens kan nog uit Italie gemeld worden, dat aldaar in den laatsten tijd blijkbaar weer eene groote gisting begon te heerschen. In onderscheidene steden van Lombardije hebben demonstratien tegen Oostenrijk plaats gehad, die wel is waar niet zeer ernstig waren, maar toch hare beteekenis hadden. Men zegt dan ook, dat de Oostenrijksche regering het garnizoen te Piacenza zal versterken.

Ook in Midden-Italie openbaart zich weer eene zekere beweging, die zich, hoewel in minderen graad, ook in Toskane vertoont. De liberale partij beijvert zich vooral om door allerlei geschriften hare denkbeelden en grondstellingen te verspreiden. Zoo heeft zich met dit doel te Florence eene maatschappij gevormd, aan welker hoofd de aanzienlijkste mannen, o. a. de markies Redofi, de baron Ricasoli, de ridder Perazzi, enz. zijn opgetreden. Het eerste werk dezer vereeniging was de uitgave eener apologie der hervormingen, door Leopold I tot stand gebragt, van welke brochure binnen veertien dagen 1500 exemplaren verkocht zijn. De nuntius benevens eenige andere autoriteiten der hooge geestelijkheid hebben zich hierover tot de regering gewend, waarop deze in het regeringsblad heeft verklaard, dat de openbare uitgave van het bedoelde geschrift in strijd is met de wet op de drukpers.

In Napels worden met ijver krijgstoerustingen in het werk gesteld, en sommigen aldaar gaan reeds zoo ver, van aan een oorlog met Sardinie ter zake van de aanhouding der *Cagliari*, welke stoomboot door Sardinie teruggevorderd wordt, ernstig te gelooven. Dat dit gevoelen alleen dat is van hen, die de zaak donker inzien, zal men ligt begrijpen. Het ligt in den aard der zaak, dat Napels zich in goeden staat van tegenweer tracht te stellen. Buitendien heeft de Napelsche regering nog niet geantwoord op de laatste nota van den graaf de Cavour, en zoolang de kwestie nog op den weg van diplomatieke onderhandeling is, bestaat er nog immer reden om aan eene minnelijke schikking te gelooven.

Het belangrijkste nieuws uit Engeland is ongetwijfeld de afloop van het proces van Bernard, beschuldigd van medepligtigheid aan moord (aanslag op het leven van keizer Napoleon). Nadat de debatten in deze zaak verscheidene dagen hadden geduurd, heeft de jury een verdict van *niet* schuldig uitgesproken. Deze uitspraak zal aan de Engelsshe regering voorzeker welkom zijn, daar in geval Bernard schuldig verklaard ware, het nog had moeten worden uitgemaakt of de acte van George IV betreffende het verblijf van vreemdelingen in Engeland, ten deze van toepassing was, welke vraag, indien zij namelijk in ontkennenden zin beantwoord wierd, het onvoldoende van Engelands wetgeving ten aanzien van het onderwerpelijke punt bewezen en eene nieuwe bill op de vreemdelingen hoogstwaarschijnlijk uitgelokt zou hebben. De Engelsche regering kan nu volhouden, dat het nog niet gebleken is, dat 's lands wetgeving onvoldoende is.

Bernard moet nu nog teregt staan wegens eene andere beschuldiging, namelijk van deelneming aan een komplot, dat een aanslag op het leven van keizer Napoleon gesmeed had. Hij zal echter tegen borgstelling op vrije voeten gesteld worden.

Onder de Engelsche Post geven wij later een zakelijk overzigt van de handelingen van het parlement, zoodat wij daarnaar verwijzen. In het Lagerhuis is den 19den dezer door den heer Disraeli de begrooting der rijks-inkomsten ingediend. Dit budget sluit met een deficit van 3,990,000 pd. St., hetwelk veroorzaakt wordt door 1,500,000 pd. St. nog te betalen wegens de ten behoeve van den jongsten oorlog gesloten leening, alsmede door 2,000,000 pd. St., die gevorderd worden tot betaling van vervallen schatkistbilletten. Het deficit tusschen de gewone inkomsten en uitgaven bedraagt alzoo 490,000. De heer Disraeli stelt voor om het eerstvermelde te kort op de volgende wijze te dekken: 1°. De betalingen ten behoeve der voor den jongsten oorlog gesloten leening worden voor onbepaalden tijd uitgesteld; 2°. de vervallen schatkistbilletten worden eerst in de jaren 1862 en 1863 ingetrokken, telkens met 1,000,000 pd St; 3°. de regten op Engelsche sterke dranken worden herzien, met dien verstande, dat daardoor aan de schatkist eene verhoogde ontvangst van 500,000 pd. S., wordt verzekerd; en 4°. er ontbreken dan nog 300,000 pd. St., welke som wordt verworven door de cheks (bankiersbriefjes) aan een zegelregt te onderwerpen. — Dit finantieel plan is, naar men verzekert, gunstig door het Lagerhuis opgenomen.

Eindelijk verneemt men uit Bucharest, dat het rapport der Europesche commissie voor de Donau-Vorstendommen, in verscheiden afschriften den 13den dezer onderteekend is en dat de Fransche commissaris daarop naar Frankrijk is teruggekeerd.

Te Weenen wordt de aartshertog Maximiliaan, gouverneur van het Lombardijsch-Venetiaansch Koningrijk verwacht. Men verzekert, dat dit in geen betrekking staat met eene terugroeping, gelijk door sommigen was beweerd. Eene zoodanige terugroeping zou ook niet wenschelijk wezen, nl. niet voor de Italiaansche provinciën, dewijl er alsdan wel eens een bestuur kon volgen, dat in zeker opzigt veel overeenkomst met de tegenwoordige soldaten regering in Frankrijk zou hebben.

In Wurtemberg hebben bestendig demonstratien plaats tegen de wetten tot schadeloosstelling van den adel voor de in 1848 verloren regten en privilegien. De *Deutsche Alg. Ztg.* herinnerde onlangs dat zij, die thans op eene schadeloosstelling aandringen, in 1848 zelven de wetten hebben gewenscht en goedgekeurd, waarbij de afkoop werd geregeld, terwijl zij nu volhouden, dat hun die wetten zijn afgeperst. Al verder wordt daar gezegd, dat het regt tot zoodanigen afkoop reeds door den koning werd erkend, toen elders de onschendbaarheid van het lijfeigenschap nog aan geen twijfel onderhevig was. De zitting der kamers, die op 10 Mei geopend worden, wordt met belangstelling te gemoet gezien. Men zegt dat de regering de bedoelde wetten zal intrekken.

In Saksen bestaan moeijelijkheden van gelijken aard ter zake de tengevolge der gebeurtenissen van 1848 opgeheven jagtregten.

De prins van Pruissen is op nieuw door den koning voor drie maanden met het beleid der zaken belast. Uit de ten dien opzigte tot de Pruissische tweede kamer gerigte mededeeling blijkt o. a., dat de koning wel weder belangrijk in beterschap is toegenomen, maar in elk geval nog ver van hersteld is. Echter geven de geneesheeren veel hoop op eene geheele genezing.

De Pruissische tweede kamer heeft de beraadslagingen nopens de verhooging der belasting op de beetwortelsuiker en der invoerregten op de vreemde suikers ten einde gebragt. Een amendement van den heer Reichensperger, volgens hetwelk de opbrengst uit de verhooging voortvloeijende, aangewend zal worden tot vermeerdering van het tractement der lagere ambtenaren, werd met 160 stemmen tegen 117, en daarna het voorstel der regering tot verhooging dier belasting met 173 stemmen tegen 93 aangenomen.

Een groot plan houdt Duitschland bezig: de directe vereeniging van de Oostzee met de Zwarte Zee, nl. door het graven van een kanaal uit de San, in Gallicie, in de Dniester.

In Hannover wint de reactie langzaam maar zeker veld. De eed der staatsdienaren op de grondwet is o. a. reeds afgeschaft. Geen oppositie in de kamer mogt baten. Evenmin hielp het dat zich stemmen verhieven tegen het nieuwe voorschrift, dat bijna alle rijks-ambtenaren het verlof der regering noodig hebben, om een huwelijk aan te gaan; dat de dienaren des konings gehouden zullen zijn zich in en buiten de dienst zoodanig te gedragen, als met de verhouding van zulk een dienaar tot de regering overeenkomstig is, en meer andere bepalingen van dien aard. Aandacht verdient, dat alle ambtenaren, die zitting in de kamer hebben, voor de voordragt der regering stemden!

Uit verschillende oorden van Duitschland worden berigten ontvangen betreffende eene buitengewone militaire beweging in het koningrijk Polen. Reeds kort na den aanslag op het leven van den keizer der Franschen, had het gerucht zich verspreid, dat de bezetting van het koningrijk Polen aanzienlijk versterkt zou worden, vermits de Russische regering voor staatkundige verwikkelingen in het Westen van Europa beducht was. Nu onlangs schijnt die maatregel werkelijk uitgevoerd te zijn; de berigten spreken ten minste van het zamentrekken van een talrijk observatieleger in Polen. Tot dusverre stond in dat koningrijk een corps van 60,000 man, waarvan het hoofdkwartier zich te Warschau bevond. Dit corps zou thans naar Radon en Lublin opgerukt en door een tweede corps, insgelijks 60,000 man sterk, vervangen zijn, hetwelk tot dusverre in Litthauen gestaan heeft, terwijl een derde corps gezegd wordt uit Rusland in aantogt te zijn, om in Litthauen en het Noorden van Polen post te vatten. Natuurlijk ontbreekt het niet aan allerlei gissingen omtrent het eigenlijke doel dezer beweging.

Meer en meer komt men tot de overtuiging, dat het Deensche voorstel tot vereffening van het geschil betreffende Holstein en Lauenburg de goedkeuring der Duitsche bondsvergadering niet wegdragen zal. Men voegt er bij, dat niet alleen de Pruissische, maar ook de Oostenrijksche regering het onaannemelijk acht, hoofdzakelijk op grond, dat de Deensche regering hare geoctroijeerde constitutie ook voor Holstein als verbindend beschouwd wil hebben, terwijl het regt van den Duitschen bond, om de regten van Holstein te handhaven, nog altijd feitelijk wordt verwaarloosd. Ook in Holstein zelf heeft het Deensche voorstel een ongunstigen indruk gemaakt.

De Deensche Sondtol is bij koninklijk besluit met den 1sten April opgeheven verklaard.

Het Russische gouvernement heeft eenigen tijd geleden zijne vertegenwoordigers in het buitenland aangeschreven, om, bij voorkomende gelegenheden, de aandacht der hoven, waarbij zij aangesteld zijn, te vestigen op de verdrukking, welke de Christenen in Turkije nog op vele plaatsen van de Turken en van de overheden te lijden hebben, in weêrwil der menschlievende bedoelingen des sultans, in den hattihoemayou van Februarij 1856 uitgedrukt, en der bepalingen van het Parijsche vredesverdrag.

Langs telegrafischen weg zijn berigten ontvangen uit Konstantinopel, loopende tot 14 dezer. Daaruit blijkt, dat de sultan besloten heeft de gevangenissen te verbeteren. Omer Pacha was naar Bagdad vertrokken, ten einde het opperbevel op zich te nemen over eene expeditie tegen de woelige stammen in de nabijgelegen districten.— Faud Pacha is definitief bestemd tot vertegenwoordiger der Porte op de aanstaande Parijsche conferentie. Hij zou den 24sten dezer vertrekken. De agent van het huis Rothschild te Weenen, heeft de oprigting van eene bank voorgesteld. Eene Fransche compagnie zou, dacht men, concessie krijgen tot het exploiteren van mijnen en eene Fransch-Hollandsche, tot het aanleggen van een spoorweg tusschen Varna en Routchouk.

NEDERLAND.

— Z M. heeft *benoemd:* tot predik. voor de Protest. gem. in Neêrlandsch-Indië, *B. J. Ovink*, thans pred. bij de Herv. gem. te Hindeloopen; tot ridder der 4de kl. van de Militaire Willemsorde, den hier te lande teruggekeerden gegageerden korporaal der infant. van het leger in Oost-Indië, *S. Zijlaar*, ter zake zijner verrigtingen op den 3den Junij 1852, bij het stormenderhand innemen der versterking de Marga Boelan Tanga (Palembang); — *gedetacheerd:* voor den tijd van vijf jaren bij de infanterie in Oost-Indië, den 2den luit. *P. A. Jansen*, van het 4de reg. inf.; tijdelijk bij de landmagt in W.-Indie, den 2den luit. *A. Boomgaart*, van het 4de reg. inf., — *bepaald:* dat de 1ste luit. *W. H. Good*, van de inf. hier te lande, en die voor den tijd van vijf jaren is gedetacheerd bij de landmagt in W.-Indie, weder bij een der corpsen inf. van het leger, en wel bij het 5de reg. inf. zal worden ingedeeld; — *vergund:* aan mr. *J. H. Donker Curtius* Nederl. commissaris in Japan, het aannemen van de onderscheidingsteekenen in diamanten der orde van St. Anna, 2de kl. hem door den Keizer aller Russen geschonken; — *eervol ontslagen:* op verzoek, den met verlof hier te lande aanwezigen offic. van gez. 2de kl. van het leger in Neêrl. Indie, dr. *A. Borck*, onder toekenning van pensioen.

Rotterdam, 22 April.

— Sedert eenige dagen hebben de hooge schrale winden ons verlaten en is de temperatuur veel warmer geworden. Deze veranderde weersgesteldheid is echter niet, zoo als dikwerf gebeurd, met overvloed van regen begonnen, maar integendeel de droogte blijft aanhouden. Door deze weerstoestand worden de pas in den grond gebragte veldgewassen zeer teruggehouden, terwijl het op sommige plaatsen wemelt van veldmuizen en ratten, die bij dit weder sterk vermenigvuldigen; de schade door de veldmuizen in 1857 aangerigt, heeft op de gras- of groenlanden die in den Alblasser- en Krimpenerwaard 19/20 van de oppervlakte beslaan, eenen nadeeligen invloed uitgeoefend, waardoor de opbrengst van het hooi naauwelijks 2/3, en voor sommige gemeenten geen half gewas van een gewoon jaar heeft opgeleverd.

Ook worden door de droogte de huis- en boschbranden bevorderd en deze zijn dan ook aan de orde van den dag. O. a. zijn in de gemeente Beest 18, in Elst 9, in Vrijhoeve Capelle 20 en in Moergestel 4 huizen, woningen of bouwhoeven, alsmede onder Vaals eene uitgestrektheid van 60 bunders houtgewas en een groot mastbosch op de Belgische en een op de Pruissische grenzen eene prooi der vlammen geworden. Ook onze stad werd door een fellen brand bezocht, welke den 20sten, des namiddags 2 ure is uitgebarsten in de katoenpakhuizen van de Nederl. Handelmaatschappij aan de Willemskade, en wel onder het woonhuis van den heer Gransberg. Een dikke rook ontlastte zich uit al de vensters aan de straat, waardoor het binnendringen van buiten geruimen tijd onmogelijk was. De brandweer was met haren bekenden ijver dadelijk op de plaats van het gevaar, met een getal van 12 à 13 spuiten en het gelukte haar al spoedig het vuur in zoover te beteugelen, dat dit nieuwe en schoone gedeelte dezer stad tegen de vernieling, waarmede het bedreigd werd, beveiligd was. Men heeft te dezer gelegenheid kunnen zien het groote nut van den zoogenaamden redder, welken men heeft aangewend om van de bovenste verdieping voorwerpen van waarde te redden; daarbij hebben onderscheidene particulieren hoogst loffelijke hulp verleend en wel niet zonder gevaar. Aangezien al de katoen moest wegsmeulen en dit geruimen tijd aanhield, bleven 4 spuiten bij het pand wacht houden.

Men vernam, dat in het pakhuis 1600 balen katoen opgeslagen waren, althans meent men te weten, dat de partij voor ƒ 174,000 te Amsterdam is geassureerd. De schade is alzoo aanzienlijk.

— Uit brieven uit Havana ontvangen, vernemen wij het vergaan van het alhier te huis behoorende fregatschip *Admiraal Zoutman*, kapt. G. H. Sprenger van Eijk. Dit schip, den 11den Maart van Havana viâ Cork naar Rotterdam vertrokken met 760 tons suiker en andere goederen, werd in den nacht van den 15den door hevigen

wind en stroom naar de kust van Florida afgedreven, waar het in weerwil van de ijverigste pogingen van den kapitein en de bemanning, weldra op strand werd geworpen.

Te naauwernood hadden de 21 ongelukkigen, die zich aan boord bevonden, den tijd met eenige provisien, wapenen, ammunitie en kleedingstukken, hun leven in de booten te redden. Ongelukkiglijk belette de hevige golfslag de booten den wal te bereiken, zoodat de schipbreukelingen ze moeten verlaten om aan wal te kunnen komen. Het mogt hun echter later gelukken weder in het bezit te komen van de provisien enz., welke de zee met de booten op het strand wierp.

Bij het aanbreken van den dag was van het schip niets meer dan eenige wrakstukken over. De ongelukkige schipbreukelingen waren reeds den eersten dag na hunne landing aan de aanvallen van beeren en andere wilde dieren blootgesteld. Gedurende hun verblijf aan de kust, van welke zij zich niet wilden verwijderen in de hoop van een schip te zien opdagen, dat hun te hulp zoude kunnen komen, doodden zij twaalf beeren, drie wolven, benevens panthers en krokodillen.

Zij vonden de overblijfselen van vijf andere schepen, welke schipbreuk hadden geleden, negentien lijken en een graf dat eerst kort te voren gegraven scheen, waarop een stuk lei was geplant, waarop de naam geschreven was van kapitein Adams. Eindelijk na een vreeselijk lijden van negen dagen, werden de ongelukkigen opgemerkt door de *Daniel Webster*. De gezagvoerder van die stoomboot, kapt. Miner, liet de machines dadelijk stoppen en nam de schipbreukelingen aan boord, met welke hij den 26sten te Havana aankwam. Men kan niet te zeer het gedrag van kapitein Miner prijzen, die de geredden alle hulp verleende, welke hun ongelukkige toestand verdiende.

FRANKRIJK.

— De vrijspraak van Bernard door de Engelsche jury is te Parijs met een gevoel van teleurstelling vernomen, niet zoo zeer omdat men van Bernard's veroordeeling zeker geloofde te zijn, maar omdat men hoopte, door de onbevoegd verklaring der Engelsche regters, in geval het schuldig door de jury werd uitgesproken, het onvoldoende van Engelands wetgeving op dit stuk aan het licht gebragt te zien, waardoor dan weer aanleiding zou zijn ontstaan, om eene nieuwe bill op de zamenspanningen bij het Parlement in te dienen.

De *Constitutionnel* behelsde daaromtrent het navolgende artikel:

»De vrijspraak die te Londen gevallen is in de zaak van Bernard, heeft in Frankrijk eene diepe verontwaardiging verwekt. Wat ons betreft, wij zullen in geene breedvoerige beschouwingen treden over eene vrijspraak, eene zoo onbegrensde reden tot ergernis geeft voor de openbare zedelijkheid; welk eerlijk man in Engeland en in Frankrijk kan toen twijfel koesteren nopens de schuldigheid van Bernard? Wij zullen dus alleenlijk tegenover diegenen onzer naburen, die de handhaving wenschen van de goede verstandhouding tusschen de beide natiën, de verklaring afleggen, dat wanneer bij ongeluk in Frankrijk, in onze steden, kazernen en dorpen, de pleitrede werd verspreid van den advocaat van Bernard — eene pleitrede, die men vooronderstelt te zijn met venijn, beleedigingen en lasteringen tegen den keizer, jegens het volk dat hem koos, jegens het leger en jegens onze instellingen — dat de verspreiding van dit stuk in Frankrijk, het voor de regering, met de beste bedoelingen moeijelijk zoude maken, om de gevolgen der algemeene verontwaardiging te keer te gaan." — Men ziet, dat men aan dit kleine artikel van den *Constitutionnel* althans geen gebrek aan heftigheid kan ten laste leggen. — In antwoord op dat artikel hoort men van verschillende zijden de uitspraak der jury in de zaak van Bernard verdedigen. Bernard, zoo redeneert men, was beschuldigd van medepligtigheid aan eene poging tot moord en tot doodslag, welke misdaad in Engeland zonder dat er verzachtende omstandigheden bij gelden, door de straffe des doods gevolgd wordt. Ieder begrijpt intusschen wel, dat de jury, zoowel als elkander buitenlandsch hof, die straf slechts spaarzaam zal toepassen en ofschoon het hier uit de behandeling der zaak wel gebleken is, dat Bernard, zedelijk beschouwd, zich aan de bedoelde medepligtigheid had schuldig gemaakt, is het toch ook tevens bewezen, dat hij geen werkzaam deel had genomen aan de uitvoering der misdaad. Dit was natuurlijk in het voordeel van den beschuldigde; de jury kon hem, daar hij vreemd was aan de uitvoering der misdaad, ook niet als medepligtige veroordeelen, nu twee andere medewerkers van den aanslag, de een ten gevolge van het verdict van het hof van assises der Seine, de ander door vermindering van straf, aan het schavot zijn ontkomen. Hieruit leidt men af, dat er van de zijde der jury geene verkrachting van regt en ook geene manifestatie tegen het Fransch gouvernement heeft plaats gehad. Verder verneemt men, dat lord Derby de motiven van het verdict bij de Fransche regering heeft toegelicht en bepaald voornemens schijnt te zijn, om maatregelen te nemen, ten einde de in Engeland aanwezige uitgewekenen zooveel mogelijk in zeker bedwang te houden.

In de voornaamste Parijsche salons en politieke kringen blijven desniettemin twee meeningen tegen elkander overstaan. Aan de eene zijde wordt openlijk beweerd, dat de vrijspraak van Bernard als niets anders te beschouwen is dan als eene verkrachting van elk gezond regtsbegrip en tevens als eene staatkundige manifestatie jegens Frankrijk; eene manifestatie, die men te meer als van groote beteekenis beschouwt, naarmate zij met de aankomst te Londen van een nieuwen Franschen gezant in verband staat. Aan de andere zijde wordt betoogd, dat Engeland zich in het alternatief geplaatst zag van òf den schijn aan te nemen van voor den aandrang van buiten te bukken, òf de gevoeligheid van het Fransche leger, in den persoon des keizers, te kwetsen, en dat het zich alstoen genoopt heeft gezien om het laatste te kiezen.

ENGELAND.

— Den 12den zijn de verhooren van den bekenden Simon Bernard, beschuldigd van zamenspanning en medepligtigheid aan moord (aanslag van 14 Jan. op het leven van keizer Napoleon) voor het *Central Criminal Court* aangevangen. Nadat de acte van beschuldiging was voorgelezen, werd den aangeklaagde de gewone vraag gedaan, of hij schuldig of onschuldig was, waarop deze in duidelijk Engelsch weigerde deze verklaring af te leggen, daar zijn regtsgeleerde raadgever hem gezegd had, dat het hof niet bevoegd was hem te vonnissen. Op de vraag van lord Campbell, of hij ook gebruik wilde maken van het regt, om door eene Jury, voor de helft uit landgenooten zamengesteld, gevonnisd te worden, antwoordde Bernard, dat hij een vol vertrouwen in eene jury van Engelschen stelde. Hierna werd eene jury op de gewone wijze gevormd.

Toen dit geschied was en de attorney-generaal de beschuldiging ontwikkeld had, nam het getuigen-verhoor een aanvang.

Deze verhooren waren eerst den 15den afgeloopen en bragten geene nieuwe feiten van belang aan het licht. De heer Edin James, de verdediger van den beschuldigde, somde op het einde der zitting van den 15den de verschillende regtspunten, ten getale van 9 op, welke hij den volgenden dag zoude volhouden en welke allen moesten strekken om de tot nu toe gevolgde procedure te vernietigen, onafhankelijk van andere kwestien, welke hij zich tot later voorbehield. Deze punten waren: 1°. Dat de beschuldigde niet onderworpen is aan de jurisdictie der kroon, ingevolge art. 9 kap 31 sect. 7 van de acte van George III; 2°. Dat de beschuldigde ingevolge de genoemde acte niet medepligtig is aan de misdaad van moord. 3°. Dat het niet bewezen is dat er volgens de beteekenis van die wet, een *moord* is gepleegd. 4°. Dat de moorden, welke men aan den beschuldigde ten laste legt, zijn gepleegd in Frankrijk door personen, vreemd aan Engeland, en dat zij niet gepleegd zijn door onderdanen van H. M. 5°. Dat er geen enkel bewijs voorhanden is van eene daad, door den gevangene bedreven buiten de domeinen van H. M. of op de landen en zeeën van dit koningrijk en dat de gebeurtenissen of feiten zijn bedreven door andere personen, zonder magtiging, en bij gevolg niet aannemelijk zijn als bewijzen tegen den beschuldigde. 6°. Dat de misdaad van moord niet is gepleegd door onderdanen van H. M. 7°. Dat de brief van 1 Jan. 1857 niet aangenomen kan worden als bewijs tegen den beschuldigde. 8°. Dat volgens de aanstelling (*commission*) van dit hof, het regt niet had anders over den beschuldigde regt te spreken dan als voornaamsten volbrenger van een moord en niet als medepligtige. 9°. Dat de 4de en 5de punten van beschuldiging niet ontvankelijk zijn en de gevangene daarvoor dus niet moet teregt staan.

Den 16den heeft de advocaat van Bernard eene rede gehouden tot de jury; hij noemde de regtshandeling ten deze als te zijn gedicteerd door buitenlandsche dwang; hij weidde uit over het despotismus van den keizer der Franschen en over de grieven van Italie, en trachtte te bewijzen, dat Bernards pogingen waren gerigt op Italië en Orsini's aanslag te Parijs hem onbekend was. Ten slotte deed hij een krachtig beroep op de leden van de jury, »dat deze hun pligt onbeschroomd mogten vervullen, zonder zich te laten slingeren door de gedachte aan Fransche krijgstoerustingen of aanranding; dat zij den keizer mogten doen zien, dat zij een verdict durfden uitspreken, gegrond op beginselen van eeuwige en onwankelbare regtvaardigheid onverschillig of dat verdict duur geve aan, of voor altijd vergruize een troon, opgerigt op de puinhopen der vrijheden van een magtig volk."

Deze rede werd door sir Fitzroij Kellij beantwoord, die de beschuldiging volhield.

Den 17den heeft de opperregter lord Campbell zijn resumé van de debatten uitgebragt. Hierna heeft de jurij zich verwijderd en nadat zij in de zaal teruggekeerd was een verdict van niet schuldig uitgebragt. Deze uitspraak werd van alle kanten met luide bijvalskreten begroet, zoowel van de aanwezigen in het hof als daar buiten.

Simon Bernard zal nu onder borgstelling in vrijheid worden gesteld. Hij moet nu echter nog teregt staan wegens eene andere beschuldiging, namelijk van deelneming aan een komplot, dat een aanslag op het leven van keizer Napoleon gesmeed had.

— De nieuwe gezant bij ons hof, de hertog van Malakoff, is te Londen aangekomen. Betreffende zijn ontvangst te Dover, verneemt men, dat deze met buitengewone eerbewijzen vergezeld ging. De geheele militaire bezetting dier plaats was onder de wapenen en 4000 à 5000 personen waren aan de landingsplaats bijeen. De maarschalk werd door den hertog van Richmond, den markies Donegal, den markies van Londonderrij, den Franschen consul en een aantal andere hooggeplaatste personen ontvangen. Bij de aankomst van den nieuwen gezant werd van de batterijen een salvo gelost. De hertog schudde, toen hij aan wal gestapt was, die Engelsche officieren, welke door hunne Krim-medaille meer in het oog vielen, hartelijk de hand. In het *Lord Warden hôtel* aangekomen, overhandigde de maijor van Dover den hertog een adres van gelukwensching, waarop laatstgenoemde aldus antwoordde: »Ik dank u voor de ontvangst, welke mij bij mijne aankomst alhier te beurt valt. Niets had mij meer genoegen kunnen doen dan mijne benoeming tot gezant in Engeland en het zal steeds mijn ernstig streven zijn de hartelijke betrekkingen, welke tot nu toe tusschen Frankrijk en Engeland bestonden, in stand te houden. Zoo deze vreugde nog verhoogd kon worden, dan is dit daardoor geschied dat ik bij het aan land stappen terstond verscheidene heeren aantrof, in welke ik oude krijgskameraden aantrof." Deze woorden werden met bijval begroet.

In het adres van den maijor werd met afschuw gewaagd van den aanslag van 14 Januarij en de hoop uitgedrukt, dat de hertog zich zelven te Londen zoude overtuigen hoe weinig de regering en het volk van Engeland schuld hebben aan dit misbruik van het asijlregt. Op deze zinsneden heeft de hertog van Malakoff echter niet geantwoord

—. In het proces Bernard hebben zich enkele incidenten opgedaan, uit welke, gelijk bij de behandeling van regtzaken in Engeland meer dan elders het geval is, alweer overtuigend is gebleken, welk een te ver gedreven eerbied men daar soms voor de letter der wet aan den dag legt, in weerwil dat het gezond verstand voor eene geheele andere uitlegging pleit. Terwijl dit bij de debatten ook thans weer werd opgemerkt, kwam het bij het publiek ter sprake, welke zonderlinge middelen er nu en dan reeds waren aangewend, om van deze rigting misbruik te maken, ten einde de ware uitspraak der wet te ontduiken. Onder de menigte voorbeelden, die men zich daarvan herinnerde, werd inzonderheid gewezen op den uitgever van een dagblad, die, om het zegelregt te ontduiken, zijne courant, onder den naam van *politicke zakdoek*, op wit katoen liet drukken, en wegens dit feit aangeklaagd, zich eenvoudig verdedigde met de verklaring: »dat vooreerst de drukperswet niet op katoen toepasselijk was, en ten tweede, dat de wet aan gedrukte katoenen stoffen vrijdom van belasting toekende." Door een niet minder schranderen inval wist de hertog van Bedfort zich vrij te houden van de betaling der regten op rijtuigen met twee of met vier wielen. Hij liet namelijk een rijtuig met vijf wielen maken, hetwelk hij zoolang ongestraft in gebruik hield, totdat de bevoegde autoriteit het tarief op het verschuldigde wegens rijtuigen zoodanig had gewijzigd dat er voor elk mogelijk getal wielen betaald moest worden.

DUITSCHLAND.

— Het gerucht van het ontslag der beide aartshertogen Ferdinand Maximiliaan en Albert, als gouverneurs, de een van Lombardije en de ander van Hongarije, wordt door de *Augsburger Zeitung* bepaald tegengesproken.

— Te Rome is sprake van eene reis van den paus naar verscheidene steden van den Kerkelijken Staat, die ten vorigen jare niet door hem bezocht werden. Het gerucht voegt er zelfs bij, dat hij die gelegenheid eene zamenkomst zal plaats hebben tusschen den koning van Napels en Pius IX.

— De Pruissische *Staats Anzeiger* van den 12 dezer behelst het besluit des konings, waarbij het regentschap weder voor den tijd van drie maanden, te beginnen met 23 dezer, aan den prins van Pruissen wordt opgedragen, — alsmede de verklaring des prinsen, waarbij hij aan het verlangen des konings verklaart te zullen beantwoorden.

De minister president, de heer von Manteuffel, heeft daaromtrent de navolgende mededeeling aan de beide kamers gedaan.

Mijne Heeren!

Toen ik u, drie maanden geleden, de omstandigheden mededeelde, die de daarop gevolgde regeling van de hoogere leiding onzer staatsaangelegenheden noodzakelijk maakte, mogt ik mij, op grond van geneeskundige rapporten, verheugen in het aangenaam vooruitzigt, dat de toenemende beterschap in den gezondheidstoestand van Z. M. den koning, welligt door eene volkomen herstelling zou gevolgd worden.

»Sedert dat oogenblik is die hoop niet verflaauwd; integendeel, ten gevolge eene nieuwe schriftelijke verklaring den 3den dezer door Zr. Ms. lijfarts, in antwoord op eene, door Z. K. H. den prins van Pruissen gedane aanvraag, afgegeven, ben ik in staat u mede te deelen: dat, sedert het laatste officiëel bulletin, den 2den Januarij, er zich nieuwe geruststellende teekenen in Zijner Majesteits ziekte geopenbaard hebben, en dat er niet alleen genoegzame grond aanwezig was, om eene voortdurende beterschap te verwachten, maar dat de omstandigheden zelfs voldoende hoop gaven op eene geheele herstelling en de daaruit gevolgde mogelijkheid, dat Zijne Majesteit eenmaal weder in staat zal zijn, om de leiding der regeringszaken te aanvaarden. Ten aanzien van een vermoedelijk tijdstip, waarop die hoop zou kunnen verwezenlijkt worden, durven de geneesheeren zich intusschen, zelfs op dit oogenblik, nog niet uitlaten en gronden zich, bij het terughouden van hun gevoelen dienaangaande, op hetgeen zij herhaaldelijk op den voorgrond stelden, namelijk: dat het voor Zijne Majesteit in alle geval raadzaam zal zijn, zich na volkomen herstelling nog eenige maanden van de regeringszaken te onthouden, ten einde omtrent de gunstige gevolgen der genezing meer verzekerd te zijn.

»De omstandigheden, die u hiermede uit de woordelijke lezing van het officieel bulletin kunnen blijken, hebben zoowel als Z. M. den prins van Pruissen, doen besluiten, om de leiding van het hooge landsbestuur nog voorloopig op denzelfden voet te doen blijven bestaan, gelijk die u, Mijne Heeren! den 14den Januarij dezes jaars is aangewezen.

»Z. M de koning heeft aan Z. K. H. den prins van Pruissen op nieuw, in te gaan den 23sten April aanstaande, voor den tijd van drie maanden opgedragen, Z. M in alle regeringszaken zoowel als in de aangelegenheden van het koninklijk huis, met volledige en onbeperkte volmagt te vertegenwoordigen tot welke schikking Z. K. H zich gedrongen heeft gevoeld, toe te treden.

»Het ministerie acht zich verpligt, ingevolge lastgeving van Z. K. H den prins van Pruissen, van deze schikking aan de beide kamers kennis te geven."

— Naar men verneemt verkeert de jeugdige prinses van Pruissen, dochter van H. M. koningin Victoria, in gezegende omstandigheden.

MARKTBERIGTEN.

Rotterdam, 22 April.

Ofschoon de gesteldheid van onze markt wat eenige artikelen betreft, waaronder bijzonder te noemen zijn *Huiden*, *Arak* en *Tabak*, nog altijd even werk- en lusteloos blijft, zoo verheugt het ons evenwel te kunnen berigten dat de toestand des handels in het algemeen gedurende de afgeloopene 14 dagen een iets gunstiger aanzien heeft gekregen; doordien de houders gelukkigerwijze langzamerhand beginnen in te zien dat het toch ondoenlijk is, de prijzen op de vóór de crisis bestaan hebbende, door overdreven speculatie geest op eene onnatuurlijke wijze verkregene hoogte staande te houden en het veel meer in hun eigen belang is om dezelven hunnen natuurlijken loop te laten hebben en de bepaling der wezenlijke waarde aan de verhouding tusschen productie, voorraad en vraag over te laten. De hierdoor veroorzaakte aanmerkelijke verlaging in prijzen had onmiddelijk ten gevolge, dat koopers weder met meer vertrouwen te werk gingen en de markt eene sedert zoo geruimen tijd gemiste levendigheid herkreeg. Zulks heeft vooral betrekking op.

Koffij, welk artikel, na de belangrijke daling, die hetzelve in de op 15 dezer gehouden veiling onderging, eindelijk weder het vertrouwen der koopers schijnt gewonnen te hebben. De N. H. M. kwam zeer wijselijk tot het besluit, de geheele hoeveelheid te verkoopen en niet haren toevlugt te nemen tot kunstmiddelen om de waarde op te houden, welk besluit, zoodra het bekend werd gemaakt, zeer gunstig werkte en ten gevolge had, dat (terwijl men eenige dagen vóór de veiling in eene allerongunstigste stemming verkeerde en men van meening was dat zelfs tot de verhouding van 25 c. voor goed ord. *Java*, de geheele kwantiteit niet zou te plaatsen zijn) men in de veiling zooveel vertrouwen in het artikel toonde, dat het totaal der aangeslagen 496,809 bu. en 34 vn. *Java*, *Padang* en *Macasser* in de verhouding van 27½ c. voor goed ord. *Java* coulant koopers vond.

Ruwe Suiker. Sedert 14 dagen werden verkocht:

Per *Prinses Louisa*, zeilende 1165 kr. *Java* No. 16 à ƒ 4.
onder 4 Maart uitleverende nummers.

Per *Johann Lodewijk*, zeilende 300 kann. No. 10 à ƒ 11 en 159 kr.
No. 18 à ƒ 3 onder 4 Maart uitleverende nummers.

Per *hetzelfde schip*, 982 kann. No. 8 à ƒ 11 à ƒ 4 onder 4 Maart.
als boven.

Per *Elise Susanne*, 572 kr. No. 15 à ƒ 37½.

Per *Johanna Alida*, 48 kr. No. 15 met vuil à ƒ 37.

Terwijl nog enkele zeilende partijen in evenredigheid der bovenstaande verkoopen aangeboden blijven.

De N. H. M. annonceerde in veiling tegen 11 Mei: 81,400 kr., terwijl zij ongeveer 27,000 terughield tot Julij.

In andere soorten werden verkocht 89 v. *Surin*. ord. tot goed blond à ƒ 30 à ƒ 30¾.

Thee. Van de op 9 dezer te Amsterdam geveilde lading ex *Acmel*, werden ca. 800 kn. opgehouden en het overige tot verlaagde prijzen verkocht, als 75 à 105 c. voor *ord* à *fine Congo* en 72 à 73 c. voor *Sonchong*, terwijl deze week ca. 300 kn. van de opgehoudene kwantiteit *Congo* tot geheimen prijs uit de hand zijn afgedaan.

Rijst blijft voortdurend in zeer flaauwe stemming en sedert de in onze vorige vermelde afdoeningen was de handel in dit artikel weder geheel werkeloos. In ongepeld ging hier niet het minste om, ofschoon zich in Londen deze week eenige vraag op spekulatie vertoonde en een vrij belangrijke omzet plaats vond.

Specerijen ook zonder noemenswaardigen omgang. Men noteert nominaal *Noot* No. 1, 118 c., *Foelie D* 107, *Nagelen* 28 à 29 c., doch om te realiseeren zou men aanmerkelijk lager moeten afgeven.

Tabak. Dit artikel schijnt ook het keerpunt tot verbetering nog niet te hebben bereikt. De koopers blijven zeer geretireerd, zoodat in de op 14 dezer alhier gehouden veiling van *Tabak* en *Sigaren* slechts een klein gedeelte werd toegewezen.

Huiden verkeeren nog steeds in eene zoo flaauwe stemming, dat het artikel zoo goed als onverkoopbaar te noemen is, daar de koopers zich geheel geretireerd houden, en men vreest, dat het bij de reeds enorme voorraden en de nog op de hoofdmarkten verwacht wordende groote toevoeren niet onwaarschijnlijk is, dat men eindelijk tot geforceerde verkoopen de toevlugt zal moeten nemen; in welk geval de prijzen eene belangrijke daling zullen moeten ondergaan, om het algemeen vertrouwen te herwinnen. Om op dit oogenblik koopers te vinden, zou men tot de volgende prijzen moeten afgeven (waartoe echter de eigenaren nog niet schijnen te kunnen besluiten): Voor *Batavia Koe*- Huiden 53 c., *Samarang* en *Soerabaija dito dito* 49—50 c., *Batavia Buffel dito* 30—40 c., *Samarang* en *Soerabaija dito dito* 18—28 c.

De hoeveelheid *Java Indigo* en *Cochenille* door de N. H. M. te veilen, zal thans bestaan uit:

Te Rotterdam, op Woensdag den 5den Mei 1858, 212/1 en 1805/2 en /4 kisten *Indigo*; 106 kisten *Cochenille*.

Te Amsterdam, op Vrijdag den 7den Mei 1858, 195/1 en 1469/2 en /4 kisten *Indigo*; 271 kisten *Cochenille*.

Tin. Nadat eerst nog een paar honderd blokken *Banca* tot ƒ 65½ verhandeld werden, daalde dit artikel in de vorige week op ƒ 65, waartoe ca. 1200 blokken koopers vonden en men ook nog zou teregt komen, ofschoon men quasi op ƒ 65½ houdt.

In *Arak* is sedert onze laatste niets omgegaan. Het artikel is geheel verlaten en zoo goed als onverkoopbaar, ten gevolge van den enormen voorraad die aanwezig en onderweg is.

Wisselkoers.

	ROTTERDAM.	22 April.	AMSTERDAM.	
Londen	2 m. ƒ 11.65	k. ƒ 11.70	2 m. ƒ 11.62 G.	k ƒ 11.70 G.
Parijs .	2 „ „ 55⅝	k. „ 56	2 „ „ 55⅝ G.	k. „ 55⅛ G.
Bord. .	2 „ „ 55⅜	k. „ 55⅞	2 „ „ 55¼ G.	k. „ —
Hamb.	2 „ „ 35⅛	k. „ 35⅜	2 „ „ 35⅛ G.	k. „ 35 5/16 G.

Scheeptijdingen.

AANGEKOMEN.

Hellevoetsluis 11 April. *Prinses Louise*, Jansen, v. Batavia.
20. *Buitenzorg*, Hoogewerf, v. Padang.
21. *Amerika*, Meermans, v. Batavia.
Texel 11 April. *Hedwig*, Rhoden, *Theodora Machtelda*, Boelhouwer, beiden v. dito.
13. *Hendr. Jan*, van der Meijden, v. Padang.
15. *Burg. van Reenen*, van Kuffelen, v. Batavia, *Jupiter*, van der Meij, *Senior*, Swart, beiden v. Banjoewangie.
19. *Corn. & Henr.*, van der Meij, v. dito.
20. *Staatsraad van der Houven*, Heijmeriks, v. dito.

VERTROKKEN.

Brouwershaven 8 April. *Catharina Wilhelmina*, Popken, n. Batavia.
18. *Elizabeth*, Veenstra, n. dito.
11. *Jacob*, Borger, n. Samarang.
7. *Regina Maris*, Ouwehand, n. Batavia.
16. *Hendrik Ida Ambacht*, Bijl, n. dito.
18. *Karel Henricus*, van der Geer, n. dito.
19. *Josepha Louisa*, Nap, *Bantam*, van der Blok, beiden n. dito.
Texel 7 April. *Corn. & Geertruida*, Hocksma, n. Samarang.
9. *Calijpso*, Nolles, n. Batavia.
10. *Wassenaar*, Hofstee, *Kandanghauer*, Zeelt, beiden n. dito.
14. *Julie*, Brem, v. dito, *Christiaan Huijgens*, van Katwijk, n. Samarang.
21. *Petr. Cath.*, Hagen, n. Batavia, *Metalen Kruis*, Zuurdeeg, n. Soerabaija.
22. *Kon. Ned. Yacht-Club*, Zack, n. Batavia.

Schepen in Lading.

Rotterdam.

Naar Batavia, *Anthonia Geertruida*, Browning, *Admiraal van Kingsbergen*, Bouman, *Ternate*, Cars Tzn., *Vooruit*, Kool, *Doelwijk*, Zwart, *Resident van Son*, Kramers, *Anna*, Dabroek, *Diligentia*, van Bentveld, *Tonia*, Zeeman, *Elise Susanne*, van Boven Fagg, *Twee Anthonij's*, van Rijn.
„ Batavia, *Cortgene*, Dunlop, *Argo*, van der Lek qq., *Everdina Elisabeth*, Tonjes, *Burg. Hoffman*, Dijkama.
„ Batavia, Samarang en Soerabaija, *Noach*, Wierikx.
„ Batavia en Soerabaija, *Nederland & Oranje*, van Ruijven.
„ Samarang, *Vijf Vrienden*, Johan.
„ Samarang en Soerabaija, *Henriette*, Portenger.
„ Soerabaija, *Schoonderloo*, Kruijt.
„ Padang, *Festa*, Gerrebrands.

Amsterdam.

Naar Batavia, *Prins Frederik der Nederlanden*, de Witt, *Mathilda*, Fekkes, *Gebroeders*, de Groot, *Noord-Brabant*, Bok, *Louise*, Buijs Jr., *Jacoba & Christina*, Berk, *Louise Kroonprinses van Zweden*, van der Linden, *Walvisch*, Schut, *Cheribon*, Coers, *Willem Daniel*, de Meester, *Albatros*, Haasnoot, *Louisa*, Antusch, *Willemina & Clara*, Abrahams, *Nieuw-Holland*, Tuk.
„ Batavia, Samarang en Soerabaija, *Jacob Roggeveen*, van Marken.
„ Batavia en Samarang, *Bellatrix*, Sandberg, *Ardjoeno*, Rapp.
„ Samarang en Soerabaija, *Zeelust*, Knaap, *Stad Nijmegen*, Cruijs.
„ Soerabaija, *Johan Albertus*, Londt.
„ Padang, *Tweelingzuster*, Carst.
„ Macasser via Batavia, *Drie Gezusters*, Fisscher.

Gedrukt te Samarang, bij V. H. Noman, Kolff & Co.